

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí 09. februára 2012 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze o sťažnosti vyžiadanej osoby A. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 11. januára 2012, sp. zn. 1 Ntc 6/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. uznesenie Krajského súdu v Nitre z 11. januára 2012, sp. zn. 1 Ntc 6/2011, **sa z r u š u j e** v celom rozsahu.

Podľa § 16 ods. 2, § 17 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze sa berie vyžiadaná osoba:

A. H., nar. X., trvale bytom B., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Nitra, štátny občan Maďarskej republiky

d o v y d á v a c e j v ä z b y, ktorá bude **spočívateľ**.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze ak pominú dôvody väzby, spočívanie vydávacej väzby zaniká a vyžiadaná osoba nastúpi výkon vydávacej väzby.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre uznesením z 11. januára 2012, sp. zn. 1 Ntc 6/2011, rozhodol o tom, že podľa § 16 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon o EZR“) s poukazom na § 17 ods. 1 zákona o EZR berie vyžiadanú osobu

A. H., nar. X., trvale bytom B., toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby v Nitre v inej trestnej veci do vydávacej väzby, ktorá sa bude vykonávať v Ústave na výkon väzby v Nitre. Ako je uvedené ďalej, podľa § 17 ods. 1 zákona o EZR výkon vydávacej väzby bude spočívať do pominutia dôvodov väzby alebo výkonu trestu v súvislosti s trestným stíhaním vyžiadanej osoby A. H. slovenskými orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi.

Proti tomuto uzneseniu podal prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť vyžiadaný A. H..

V jej písomnom odôvodnení pritom zdôraznil v prvom rade tú skutočnosť, že v danom prípade podľa jeho názoru rozhodoval súd v nezákonnom zložení, pretože z gramatického, logického výkladu a výkladu argumentum contario je zrejmé, že pod pojmom súd v ust. § 17 ods. 1 zákona o EZR treba chápať nie sudcu ale senátne zloženie súdu. Ako totiž vyplýva i z ostatných ustanovení zákona o EZR, ak je na rozhodnutie a konanie príslušný sudca, zákon to presne špecifikuje (napr. § 16 ods. 2 zákona o EZR), pričom pojem súd používa vtedy, ak je na rozhodnutie príslušné senátne zloženie.

Ďalej vyžiadaný upozornil na to, že hoci bol vzhľadom na ust. § 16 ods. 2 zákona o EZR a ním daný súhlas správne vzatý do vydávacej väzby, sudca krajského súdu sa dopustil s poukazom na ust. § 17 ods. 1 zákona o EZR - rozlišujúce medzi tým, či sa vyžiadaná osoba nachádza v čase rozhodovania vo väzbe v súvislosti s jej trestným stíhaním slovenskými orgánmi, alebo výkone trestu odňatia slobody právoplatne jej uloženého slovenským súdom - ako i ust. § 17 ods. 2 zákona o EZR - viažuce zánik spočívania vydávacej väzby buď na pominutie dôvodov väzby alebo výkonu trestu - pochybenia, ak spočívanie tejto väzby viazal okrem pominutia dôvodov väzby, v ktorej sa v rozhodnom čase nachádzal v súvislosti s trestným stíhaním vedeným na ÚBOK PPZ odbor Západ pod ČVS: PPZ-17/BOK-Z-2011, aj na pominutie dôvodov výkonu trestu v súvislosti s jeho trestným stíhaním slovenskými orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi.

Ako na podstatné považoval pritom za potrebné poukázať tiež na tú skutočnosť, v čase rozhodovania sudcu existovalo právoplatné rozhodnutie prokurátora Krajskej prokuratúry Nitra z 12. decembra 2011, sp. zn. 2 KPt 51/2001, ktorým bolo rozhodnuté o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu a súčasne bol jeho výkon odložený do právoplatnosti rozsudkov prípadne iných rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní alebo súdov vo veci

samej v trestných konaniach vedených voči nemu na území Slovenskej republiky pod sp. zn. ČVS: PPZ-17/BOK-Z-2011 (drogová trestná činnosť) a pod ČVS: PPZ-5/BOK-Z-2004 (trestný čin vraždy). S ohľadom na to je teda zrejmé, že aj realizácia výkonu EZR bola odložená do právoplatnosti rozhodnutí vo vyššie spomenutých trestných veciach, nie do výkonu prípadných trestov.

Zároveň má vyžiadaný okrem vyššie uvedeného tiež za to, že spočívanie vydávacej väzby nie je možné viazať aj trestné stíhanie vedené pod ČVS: PPZ-5/BOK-Z-2004, keďže za skutok, za ktorý mu bolo v tomto konaní vznesené obvinenie, sa vo väzbe nenachádza. Takýmto spôsobom by bolo rozhodnuté podľa neho aj o jeho možnej budúcej väzbe v danom konaní.

Rovnako tak je toho názoru, že viazanie pominutia dôvodov spočívania vydávacej väzby na výkon trestu odňatia slobody, ktorý v čase rozhodovania nevykonáva a keď navyše ani nebol odsúdený, môže spôsobiť to, že ak mu počas spočívania bude vznesené obvinenie pre iné skutky, vydávacia väzba môže spočívať neúmerne dlhý čas.

Na základe vyššie uvedeného preto vyžiadaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol tak, že výkon vydávacej väzby bude spočívať do pominutia dôvodov väzby v súvislosti s jeho trestným stíhaním pre skutok kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák., vedeným ÚBOK PPZ odbor Západ, pod ČVS: PPZ-17/BOK-Z-2011.

Písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 06. februára 2012 napokon vyžiadaný upresnil navrhovaný petit v tom zmysle, že výkon vydávacej väzby bude spočívať do pominutia dôvodov väzby, ktorá bola založená na základe rozhodnutia Okresného súdu Trnava z 20. apríla 2011, sp. zn. Tp 402/2011, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave z 05. mája 2011, sp. zn. 3 Tpo 30/2011, a ktorá bola predĺžená rozhodnutím Okresného súdu Trnava z 22. septembra 2011, sp. zn. Tp 72/2011, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave z 18. októbra 2011, sp. zn. 5 Tpo 56/2011.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne zistiac, že sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako i konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k takému záveru, že podaná sťažnosť je **sčasti dôvodná**.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že dňa 18. októbra 2011 bol pod sp. zn. 6.B.XI.1288/2011/9 Ústredným obvodným súdom Buda, Maďarská republika, vydaný európsky zatýkací rozkaz na A. H., štátneho občana Maďarskej republiky a to za účelom jeho vydania na trestné stíhanie pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin ťažkého ublíženia na zdraví podľa § 170 ods. 1 a ods. 2 zákona číslo IV. z roku 1978 o Trestnom zákonníku Maďarskej republiky, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 05. februára 2011 v doobedňajších hodinách v rodinnom dome na adrese B., aspoň dvakrát, päťou, strednou silou, udrel do tváre svoju manželku H. H., ktorá v dôsledku ublíženia utrpela kominutívnu zlomeninu nosovej kosti, 2 centimetrové zmliaždené tržné poranenie mäkkých častí nosa, poranenia mäkkých častí okolo oboch očí. V dôsledku ublíženia poškodená utrpela poranenia, ktorých doba liečby presahuje 8 dní.

Originál tohto európskeho zatýkacieho rozkazu bol Krajskej prokuratúre Nitra doručený dňa 28. novembra 2011.

Vyžiadaný A. H. sa za účasti svojho obhajcu ako i tlmočníka pri výsluchu dňa 09. decembra 2011 (§ 19 ods. 3 zákona o EZR) pred prokurátorom Krajskej prokuratúry Nitra vyjadril, že so svojím vydaním na trestné stíhanie do Maďarskej republiky súhlasí a nevzdáva sa uplatnenia zásady špeciality.

Následne na to príslušný krajský prokurátor uznesením z 12. decembra 2011, sp. zn. 2KPt 51/2011, rozhodol o tom, že podľa § 21 ods. 2 zákona o EZR vyššie citovaný európsky zatýkací rozkaz sa vykoná s tým, že podľa § 29 ods. 1 zákona o EZR sa jeho realizácia odkladá do právoplatnosti rozsudkov prípadne iných rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní alebo súdov vo veci samej v trestných konaniach vedených proti A. H. na území Slovenskej republiky pod spisovými značkami ČVS: PPZ-17/BOK-Z-2011 a ČVS: PPZ-5/BOK-Z-2004.

Toho istého dňa pritom podal prokurátor krajskej prokuratúry na Krajský súd v Nitre podľa § 16 ods. 2 s poukazom na § 17 ods. 1 zákona o EZR i návrh na vzatie vyžiadanej osoby A. H. do vydávacej väzby s tým, že táto bude spočívať do právoplatnosti rozsudkov prípadne iných rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní alebo súdov vo veci samej vedených proti A. H. na území Slovenskej republiky pod spisovými značkami ČVS: PPZ-17/BOK-Z-2011 a ČVS: PPZ-5/BOK-Z-2004, resp. do pominutia dôvodov obmedzenia jeho osobnej slobody v trestných konaniach vedených proti jeho osobe na území Slovenskej republiky.

Ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia boli zo strany sudcu krajského súdu vypočuté obe procesné strany.

Pokiaľ ide o zástupkyňu krajského prokurátora, tak táto uviedla, že zotrúva na návrhu tak, ako bol podaný v písomnej forme.

Vyžiadaný A. H. sa vyjadril (opäť za účasti svojho obhajcu ako i tlmočníka) takým spôsobom, že chce ísť domov, aby sa daná vec vyšetrila a naďalej teda súhlasí so svojim vydaním do Maďarskej republiky. Uplatnenia zásady špeciality sa nevzdáva.

Prostredníctvom svojho obhajcu pritom upozornil predovšetkým na to, že trestné veci, v ktorých sa vedie proti nemu trestné stíhanie na území Slovenskej republiky doposiaľ neboli spojené na spoločné konanie, pričom do väzby bol vzatý vo veci vedenej pod ČVS: PPZ-17/BOK-Z-2011.

Podľa § 16 ods. 2 zákona o EZR ak vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním alebo ak bolo rozhodnuté, že sa európsky zatýkací rozkaz vykoná, vezme sudca krajského súdu túto osobu do vydávacej väzby, ak tak neurobil už sudca podľa odseku 1. Ak bolo o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodnuté podľa § 22 ods. 8, vezme osobu do vydávacej väzby sudca Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ak tak neurobil už sudca krajského súdu podľa odseku 1 alebo podľa prvej vety tohto odseku.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o EZR ak sa vyžiadaná osoba nachádza vo väzbe v súvislosti s jej trestným stíhaním slovenskými orgánmi, alebo sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody právoplatne uloženého slovenským súdom, súd, po doručení originálu európskeho

zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje, vezme vyžiadajú osobu do vydávacej väzby, ktorá bude spočívať.

Podľa § 17 ods. 2 zákona o EZR *ak pominú dôvody väzby alebo výkonu trestu uvedené v odseku 1, spočívajúce vydávacej väzby zaniká a vyžiadaná osoba nastúpi výkon vydávacej väzby.*

Podľa § 17 ods. 3 zákona o EZR *na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, v ktorého obvode je vyžiadaná osoba vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody.*

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť v prvom rade tú skutočnosť, že ako je zrejmé s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, vzatie vyžiadaného A. H. do vydávacej väzby bolo v danom prípade obligatórne.

Čo sa týka potom námietky nezákonného zloženia súdu, tak túto považoval sťažnostný súd za neopodstatnenú, pretože podľa jeho názoru **bolo napadnuté uznesenie vydané zákonným sudcom.**

V tejto súvislosti pritom upozorňuje predovšetkým na § 18 ods. 1 veta prvá zákona o EZR („Súd rozhoduje o väzbe podľa § 15 až 17 uznesením.“), kde zákonodarca použil rovnako ako v § 17 ods. 1 zákona o EZR slovíčko súd, hoci v ostatných ustanoveniach, na ktoré sa tam odkazuje, už hovorí o sudcovi.

Taktiež v tomto smere poukazuje na § 15 ods. 6 zákona o EZR, v zmysle ktorého *ak je počas trvania predbežnej väzby doručený originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje, prokurátor vykonávajúci predbežné vyšetrenie predloží sudcovi krajského súdu návrh na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby.*

Ďalej možno tiež poznamenať, že hoci sa aj v ustanovení § 16 ods. 2 zákona o EZR hovorí o sudcovi krajského či Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v prípade, že sa v jednom uznesení súčasne rozhodne tak o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 22 ods. 3, resp. ods. 8 zákona o EZR, ako i o vzatí vyžiadanej osoby do väzby,

takéto rozhodnutie vydáva senát (krajského, resp. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky) a nie sudca.

S ohľadom na uvedené možno teda konštatovať, že zákonodarca vo viacerých ustanoveniach zákona o EZR nie vždy dôsledne rozlišuje medzi pojmami súd a sudca, čo môže v niektorých prípadoch vyvolávať pochybnosti. Pokiaľ ide o ust. § 17 ods. 1 zákona o EZR Najvyšší súd Slovenskej republiky má však za to, že vychádzajúc zo štruktúry zákona a s použitím logického a systematického výkladu je zrejmé, že ak sa vyžiadaná osoba berie do vydávacej väzby v zmysle tohto ustanovenia – samozrejme bez toho, aby bolo uvedeným uznesením súčasne rozhodnuté o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 22 ods. 3, resp. ods. 8 zákona o EZR - na rozhodnutie je príslušný sudca a nie senát. Uvedenému napokon nasvedčuje i to, že v takomto prípade súd nerozhoduje na neverejnom zasadnutí (viď § 301 Tr. por. s poukazom na § 1 ods. 2 zákona o EZR).

Napriek vyššie uvedenému však ale zistil sťažnostný súd i pochybenie v napadnutom uznesení, a to pokiaľ ide o aplikáciu ust. § 17 zákona o EZR, upravujúceho otázku spočívania vydávacej väzby.

V tomto ohľade je totiž potrebné dať za pravdu vyžiadanému v tom, že v § 17 ods. 1 zákona o EZR sa jasne rozlišuje medzi tým, či sa **v čase rozhodovania** vyžiadaná osoba nachádza vo väzbe v súvislosti s jej trestným stíhaním slovenskými orgánmi **alebo** vo výkone trestu odňatia slobody právoplatne uloženého slovenským súdom a v závislosti od toho je potom aj § 17 ods. 2 zákona o EZR upravený zánik spočívania vydávacej väzby.

Pokiaľ ide o vyžiadaného A. H., ten sa momentálne nachádza vo väzbe v súvislosti s jeho trestným stíhaním pre skutok kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák., ktoré je vedené Úradom boja proti organizovanej kriminalite PPZ, odbor Západ v Trnave pod ČVS: PPZ-17/BOK-Z-2011.

Z toho dôvodu preto potom Najvyšší súd Slovenskej republiky aj zrušil napadnuté uznesenie (výroky o vzatí vyžiadaného do vydávacej väzby a o jej spočívaní sú navzájom

neoddeliteľné, preto bolo potrebné zrušiť celé rozhodnutie) a vo veci sám rozhodol tak, že postupoval dôsledne v zmysle použitých ustanovení.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 09. februára 2012

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová